

Poštarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Uredništvo: Križevci

Zagreb

God. XXVI.

U Samoboru, 15. listopada 1929

Broj 20.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inzercija 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se TRG KRALJA TOMISLAVA (tiskara S. Šeb.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Glavna skupština vatrogasne župe u Samoboru.

U nedjelju dne 6. o. mj. sazvana je glavna skupština novo osnovane vatrogasne župe u Samoboru. U ovu župu začlanišu se slijedeća dobrovoljna vatrogasna društva: Samobor, Bregana, Rude, Sv. Nedjelja, Kustošija, Otok i Podsusjed.

Na ovu je skupštinu najavio svoj dolazak i zaslužni predsjednik Hrvatsko Slavonske Vatrogasne Zajednice g. Marijan pl. Herzić, koji je stigao u Samobor u 10 sati prije podne automobilom. Pred trgovišnom vijećnicom dočeka ga je počasni vod vatrog. čete pod vodstvom vodje Mije Noršića, a pozdravio ga je podzapovjednik g. Miholjević. Nakon toga razgledao je g. Herzić novo vatrogasno spremište i sprave, među kojima se nalazi i novo nabavljena benzin-motorna štrcaljka.

U 3 sata poslije podne svrstaše se sve vatrogasne čete ove župe oko 200 člana na Novom trgu pod zapovjedništvom g. Miholjevića, koje je pregledao predsjednik Zajednice g. Herzić, a prisustvovao je i tajnik Zajednice g. Žagar, gradski senator iz Križevca, predsjednik slovenskog vatrogasnog Saveza g. Engelsberger, inspektor vatrogastva g. M. Kolaric ml. načelnik Samobora g. Cesar i dr.

Nakon pregledbe oslovio je predsjednik Zajednice g. Herzić lijepim riječima vatrogasne čete, pohvalivši njihov dosadašnji ne sebičan rad i potaknuvši ih na daljnji, u korist i zaštitu cjelokupnog gradjanstva i domovine. Iz toga predaje zaslužnom predsjedniku Dobrov. Vatrogasnog društva u Samoboru i mnogogodišnjem suradniku »Vatrog. Vijesnika«, svačano odlikovanje Hrvatsko Slavonske vatrogasne zajednice.

Kako je drugdje

(Svršetak)

Jest! Samobor je uistinu prirodno lijep i privlačiv — ali čaj ovo per malih, re-recece plitkih primjera (a siguran sam da ima i druguljib) koji se ne smiju opetovati, ako budemo, da Samobor učinimo jednim pravim mjestom — zgodnim, ljetovalištem i prijaznim mjestom.

Pripovijeda mi jedna učiteljica ovo: Dovede je nekolicino nastavnika velik broj dječaka mladoži na izlet u Samobor. Svrha im je bila ta, da budemo u mladoži cijeli dan na svježem zraku, a i da joj pokažemo sve ljepote i znamenitosti mjesta. Dječaci morali su se opreznije kretati i smatralo je to bilo još u tom proljeće vrijeme da se svuda sprave Samobor. Jedna učiteljica, da su mnogo reče »Bilo bi vrlo automobili, koji u Samobor dolaze u velikom broju jer se olicima bez obzira, što da se na tržište ili kao da za njih ne postoje ograde, kako se ljudi voze po mjestima i. j. kojim brzinom.

Kad sam se na jednom mjestu malo pričinilo — i. j. u razgovoru spomenula — kako je čula, što je u tako lijepom mjestu toliko nesposobno radi to prašine, a mi smo došli

Zajednice kao i odlikovanje Češkog Bračništva. — Svi prisutni čestitaju g. Toniju na primljenom odlikovanju, koje mu je podijeljeno za njegov mnogogodišnji ustrajni rad na polju vatrogastva. Nakon toga uslijedio je mimohod vatrog. četa.

Zatim je uslijedila javna vježba našeg dobrov. vatrogasnog društva pod vodstvom vježbatelja g. Antuna Unetića, gdje su naši vatrogasci pokazali svoju lijepu i brzu spremu, koja im je priznata od svih prisutnih zvaničnika.

Na svršetku vježbe izveden je pokus sa novom benzin motornom štrcaljkom, koja je nabavljena kod češke tvrtke vatr. zavodi. Stroj je vrlo lagan za prenos i poslugu. Pokusi su vršeni sa jednim, dva i četiri mlaza, pa je voda tjerana u daljinu do 40 metara. Stroj crpi 700 litara vode u minuti. — Kako je ovo stroj najnovije konstrukcije pobudio je sveopći interes svih prisutnih.

U 4 sata poslije podne održana je glavna skupština vatrogasne župe u trg. vijećnici.

Predsjednik župe B. Toni pozdravlja prisutnog predsjednika Zajednice g. Herzića i tajnika g. Žagara, spominjući njihove zasluge za vatrogastvo. G. Herzić doprinosi velike moralne i materijalne žrtve, samo da naše vatrogastvo podigne na što viši stepen. — Pozdravlja prisutnog načelnika trgovišta Samobora g. Cesara i delegate društava začlanjenih u ovu župu. Moli g. Bašića blagajnika vatrog. društva u Sv. Nedjelji, da preuzme dužnosti perovodje ove skupštine.

Nač. Cesar zahvaljuje na pozdravu, te obećaje svaku pomoć vatrogasnom društvu u koliko to bude moguće.

Podzapovjednik Miholjević predaje u ime samoborskog vatrogasnog društva predsjedniku Zajednice g. Herziću ukusno izražavajući baš radi toga, da se je riješimo bar za dan — čula sam primjedbu malo podalje: »Pa što nam vode tu djecu, koja ionako ništa ne troše, a onda: »Tko dolazi u Samobor, neka sjedne u Anin perivoj — tamo ima i svjež zrak i bez prašine je«. Uistinu dostojan prigovor — dostojna čovjeka, koji dječaku otvorenim očima gleda kako će dignuti renome Samobora i dolazak u nj. — Jaat . . . silan i malen je to prigovor, ali mnogo ovako silnih prigovora — mogu učiniti veliko nerazpoloženje protiv mjesta — jer šira i pravé neljep stvarung. — Jer ako i djeca ne troše na veliko, to ipak svako dijete izda minimalno 5 D. na bilo što. Kroz proljetno — ljetno i jesensko vrijeme, dolazi u Samobor u hiljade djece, — pa i to je jedan prihod, ako i ne velik, ali je tuž — za odbaciti nije.

Još jedan primjer pripovijeda mi je jedan sugradjanin ovo: Uzeo sam taksi, da provedem ljetilicu jedne nedjelje na rundi Jaska Piješivica-Samobor. — Bilo je takodjer ranije u proljeće. — Priznati moram cesta na cijelom okrugu dobra, a osobito onaj dio od Piješivice Rude do Samobora — Čim smo ali prošli most ispod starog grada, — (kod zidnica) tu kao u najgorjoj slavonskoj selen-dri. — To nije bila cesta, to je bio neki izorani komad zemljišta sve do blizu Glavnog trga. — Zar je to moguće? — takova cesta

djenu »spomenicu« na ovaj dan boravka u Samoboru. U spomenici lijepo uvezanoj nalazi se vatrogasna pjesma B. Tonija »Podignimo stijege«, koju je za muški zbor skladao g. Ivan Muhvić kapelnik vojne glazbe u Zagrebu.

Nakon toga prešlo se na dnevni red. Pa su svoje izvještaje podnijeli tajnik župe g. Regović Franjo (Rude), blagajnik župe g. Bašić (Sv. Nedjelja), vodja župe g. Miholjević (Samobor) Svi su izvještaji jednoglasno prihvaćeni. — Predsjednik Toni zahvaljuje u ime privremenog odbora župe te se prelazi na izbor novog odbora, koji je biran kako slijedi: predsjednik B. Toni (Samobor), potpredsjednik Neufeld (Kustošija), tajnik Regović (Rude), blagajnik Bašić (Sv. Nedjelja), vodja Miholjević (Samobor). Nadzorni odbor Andro Husta (Otok) Benedeković Franjo (Bregana) i Bukovinac Antun (Podsusjed).

Delegat Neufeld iz Kustošije predlaže da se članstvo vatrogasnih društava ove župe osigura protiv nezgode i smrti. — Nakon obrazloženja ovog predmeta po tajnika Zajednice g. Žagaru (Križevac) prihvaća se ovaj prijedlog.

Pošto su riješena još neka interna pitanja župe, predsjednik Toni zaključuje skupštinu.

Zaslužni predsjednik Zajednice hrvatsko-slavonskih vatrogasnih društava g. Marijan pl. Herzić upravio je iz Djakova ove pismo na predsjednika samoborskoga vatrog. društva:

Dragi brate zapovjedniče!

Izvolite i ovom zgodom primiti još jednom moju iskrenu i toplu zahvalu na bratskom prijemu u vašem lijepom Samoboru.

Drago mi je, da sam u vašem starodrevnom Samoboru našao i vidio tako lijepo društvo — puno vatrog. ideala i poštivnosti. u našem lijepom Samoboru — upitam sam sebe, koprcajući se u automobilu, iz jednog kraja na drugi držeći džepni rupčić na nosu da se ne ugušim u magli prašine.

I onda — kaže mi još: mi domaći progutamo to. — prigovaramo, ljutimo se i po starom občaju zaboravimo. — Ali ta je cesta mnogo frekventirana po sirancima. — Ta znamo, da gotovo svaki izlet stranaca, koji posjećuju u grupama Zagreb — vode na izlet na Piješivicu putem Samobora. — Morao sam mu priznati da je tako, ali sam mu obrazložio i to, da će u buduće sigurno biti bolje, jer Samobor ima sada novu opć. upravu, koja pazi koliko godj može na uređaj cesta u samome mjestu, mekar i ne spadaju sve u kompetenciju njezinu. — — — — —

Sadašnjica kao i budućnost Samobora jest samo u tome, da se on razvija kao izletišta i ljetovalište. Samobor se ne će razviti nikada kao jedno oveće industrijsko mjesto. — Jer nema zato položaj. — On može, da bude mjesto jednog dobro i moderno organizovanog malog obrta, — osobito sada kada će se definitivno i potpuno urediti električno pitanje, a zato, jer je u blizini velikog grada i jer u mnogočemu može, da stavlja jeftinije proizvode malog obrta na tržište nego li veliki grad.

Ugodno me je dirnulo, kada sam vidio Vaše vrlo krasno i ukusno gradjeno spremište — znak, da je vodstvo Vašega društva znalo za našu veliku ideju zainteresirati Vaše građanstvo i gradsko vijeće — to je bezuvjetno hvale vrijedno.

Raduje me da je u Samoboru osnovana Župa. Vidio sam da je u dobrim rukama te će bezuvjetno napredovati i u tačine provesti svoju zadaću i na čast vatrogasiva i korist svojih bližnjih.

Kako sam i u Samoboru rekao, meni je najveće veselje vidjeti dobre i požrtvovne vatrogasce, a to veselje ste mi u punoj mjeri u Samoboru učinili.

Izvolite brate zapovjedniče, izraziti moju hvalu svoj braći a napose Vama zahvaljujem.

Sa srdačnim pozdravima
Djakovo 8. X. 1929. »Pomoz Bog«

Marijan pl Heržić

Uz ovo pismo g. Heržić poslao je svotu od 500 Din. postavši tako utemeljiteljem našega društva. — Hvala mu!

Savska banovina.

Novim zakonom, koji je potpisalo Njeg. Veličanstvo Kralj Aleksandar o nazivu i podjeli kraljevine na upravna područja, bit će službeni naziv države Kraljevina Jugoslavija. Kraljevina Jugoslavija dijeli se na devet banovina. Stvara se među ostalima također »Savska banovina« sa sjedištem u Zagrebu. »Savsku banovinu« sastavljaju bivše 3 oblasti: zagrebačka, karlovačka i osječka. Od ovih se oblasti odijeliše samo dva kotara: čabarski i dvorski; čabarski je kotar pridijeljen »Dravskoj banovini«, koja ima svoje sjedište u Ljubljani, dok je dvorski kotar pridani »Vrbaškoj banovini« sa sjedištem u Banjaluci.

Mjesto izgubljena dva kotara dobiva »Savska banovina« čisto hrvatske otoke: Krk, Rab i Pag, zatim isto tako čisto hrvatsku »Kastavštinu«, te cijelo Medjimurje, u kojemu Hrvati čine 98 postotaka svega žiteljstva. Osim toga dobiva »Savska banovina« kotar Črnomelj, koji je pripadao nekadašnjoj vojvodini

Tu je po srijedi na prvom mjestu pitanje režija. — On će moći da i možda kojito mali obrt u budućnosti radi pogonske snage i industrijalizira, ali to ne znači još uvijek industrijsko mjesto u većem smislu sa desetakima velikih dimnjaka i oblacima dima. — Njegova je dakle budućnost i zarada kao izletišta i ljetovališta. Ipravo za ovu stranu ekonomskog rada i podignuća Samobora treba praviti propagandu i raspoloženje. Ne lupati po vlastitim ljudima i po vlastitom mjestu. — Dizati i veličati ljepote mjesta i privlačiti stranca načinom koji godi, osvaja i čini mu boravak simpatičnim. Pa ako će i taj stranc vidjeti, koju to manjkavost, on će i opet doći, jer mu je saobraćaj i način susretaja ostao u ugodnom sjećanju.

Često sam čuo razgovarati u našem samob. vlakcu — gdje se mnogo toga čuje i to vrlo glasno svaki samo o drugima, a o sebi ništa to: — kako stranci grde Samobor radi skupoće, a svemu tome krivi su naši birtaši — koji samo gule. Nisam ovdje branitelj samob. gostioničara pa i ne trebam da budem, ali kao objektivni čovjek, — moram reći, da je tvrdnja ne odgovara istini. Prošao sam dosta mjesta i krajeva i tvrdim, da su samob. gostioničari vrlo umjereni u cijenama, a hrana im je izvrsna. — Možda, da je kojito pojedinac koga operušao, ali ne smijemo zato da sudimo generalno. Pa takovih je slučajeva svuda.

Dužnost je dakle nas sviju — nesamo općine već i pojedinaca, da Samobor u svakom pogledu dižemo i unapređujemo. — Općini kao komunalnom tijelu dužnost je, da ga diže u pitanjima, koja zasjecaju u ekonomsku stranu.

To je pitanje uređenja svjetla, cesta ulica i vode. — To su tri glavna faktora

Kranjskoj. U tome se kotaru nalaze lijepa tergovišta: Metlika, Vinica i Črnomelj, koja u gospodarskom i prometnom pogledu gravitiraju prema gradu Karlovcu.

»Savska banovina« zaprema 36 697 četvornih kilometara.

Prema popisu žiteljstva, koji je u Jugoslaviji obavljen 31. siječnja 1921. stanuje na teritoriju nove »Savske banovine« 2 milijuna 337.010 stanovnika.

Od posljednjega popisa žiteljstva u Jugoslaviji prošlo je već skoro 9 godina.

Kako u to vrijeme nije bilo rata, a ni većih pošasti, znatno je porasao broj žiteljstva u cijeloj kraljevini Jugoslaviji, pa i u »Savskoj banovini«. Ne ćemo dakle pogriješiti, ako ustvrdimo, da sada u Savskoj banovini stanuje vjerojatno 2 i pol milijuna stanovnika. Ta u tom je razdoblju sam grad Zagreb sigurno porasao za nekih 50.000 žitelja.

Od gore spomenutih 2 milijuna 337.010 stanovnika, koji su g. 1921. živjeli na teritoriju Savske banovine bio je po vjeri 1 milijun 843 281 rimokatolik, 447 670 bilo je pravoslavni, 17.220 izraeličana, 14 696 protestanata, 11.094 grkokatolika 2.178 muslimana, 721 inovjerac (većinom »nazareni«) i 194 bezvjerca.

Po materinskom jeziku bilo je godine 1921. Hrvata i Srba na teritoriju Savske banovine zajedno 2 milijuna 129.101 Nijemaca ravno 59 000 Mađžara 50.839, Slovenaca 42.175, drugih Slavena (poimence: Čeha, Slovaka, Rusa, Bugara, Poljaka i Ukrajinaca) 46 580, Talijana 4 811, Rumunja 1.738 Arnauta 584, a pripadnika drugih naroda 2 132. Prema tomu Hrvati i Srbi u Savskoj banovini čine zajedno 91,11 postotaka svega žiteljstva, Nijemci 2,52 postotaka, Mađžari 2,16 postotka Slovenci 1,79 postotaka, drugi Slaveni 1,98 postotaka, a pripadnici svih ostalih narodnosti čine jedva 0,44 postotaka svega žiteljstva. U Savskoj banovini živi 1 milijun 681.431 Hrvat a 447.670 Srba. Sami dakle Hrvati čine za sebe 71,96 postotaka, a Srbi 19,15 postotaka svega žiteljstva.

koja svako mjesto diže, i to je ono što svaki čovjek, koji hoće, da u tome mjestu živi traži. To je prvi i najprimitivniji komfor. — Bez toga ne može se zamisliti razvitak i podignuće mjesta. — Neka su od ovih pitanja u Samoboru već riješena, ali polovično. Treba sve da se uredi dokraja — jest — bit će troškova, ali bez toga nema, — a konačno ti će izdaci u budućnosti izbacivati i kamate, a nigdje ne stoji to, da svi ti troškovi treba da padnu na leđa samo ovoj generaciji — koja sada živi. — Oradi se za budućnost Samobora, pa neka to i budućnost znaša.

U Samoboru treba bezuvjetno riješiti pitanje parcelacije gradilišta i pitanje gradnje.

Treba u tome stvoriti neki plan i neki sistem, a dakako i regulirati u tome cijene. Zagreb kao središte Savske banovine, kao centar od gotovo 2 i po mil. žitelja i veće površine od kraljevine Belgije i mnogih omanjih država — dići će se eminentno Usporedošnjima dizati će se i okolišna mjesta — a osobito ona, koja su po prirodnom položaju lijepa. — Zagreb je danas već prilično izgrađen, teško se dobivaju parcele i samo uz vrlo skupe i pretjerane cijene. — Vile i omanje stambene kuće dizati će se dalje po brežuljcima prema Zagrebačkoj gori. — Pa i tamo je izgrađeno. Mnogi će dakle radije van u bližu provinciju — gdje mu je i gradnja jeftinija — a i život, a konačno i saobraćajne prilike već uređene, što željeznicom što autobusima.

U tom pokretu stajat će Samobor na vidnom, a moguće i na prvom mjestu. — Nisam nikakav preveliki optimista, ali ja gledam Samobor u nedalekoj budućnosti zagrebačkim Badenom. — Samo dakako stvarati već sada

Spomen na † dra. Hinka Hinkovića.

(Nastavak)

Kooverzija Dra. Hinkovića prema tomu bila je plod osvjedočenja, a ne možda plod starijkih, slabih živaca. Osvjedočenje pak bilo je plod umovanja i praktičnoga zaključivanja. On je čitao Sv. pismo Novog Zavjeta, dan na dan drugi niz godina, ali do sada nije vidio u njemu istinu Božju, premda mu je imponirala ljubav Kritova, koja je — kako je govorio — veličanstvena, svestrana, praktična i kojoj ravne nema u nijednoj konfesiji. Ovoj ljubavi Kristovoj on želi da praktično odgovori svojom ljubavlju. — Kada mu je svećenik protumačio narav svetoga sakramenta pokore, zapitao ga je, da li on ima što protiv ove institucije Kristove u Crkvi Božjoj. Dr. Hinković odgovorio je posve otvoreno, da nema i da je to tek praktični zaključak iz njegove vjere i on se želi ispovijediti. I ispovijedio se prvi put ljetos o Uskrsu. — Za sutradan navijestio mu svećenik osobni dolazak Spasiteljev u presvećoj Euharistiji, i kako će mu donijeti presvetu pričest incognito, kako je sada običaj u Zagrebu. Na to je pokojnik odgovorio, da njegovu ponosu i vjeri ne smeta ako mu donose svetu pričest i javno. Sutradan primio je svoga Spasitelja pun žive vjere i srdačne pobožnosti. Bio je to svečani dan u njegovom domu i u njegovoj lijepoj duši.

Pokojnik je bio svijestan svoje neizlječive bolesti i da mu se dnevnim pogoršanjem stanja približuje konac života. Svoju je bolest uistinu snosio kao praktičan katolik. Jednog je dana rekao svećeniku, da se posve predao u ruke Božje, a svećenik mu odgovorio, da je o najveća mudrost. U toj se vjeri on dnevno moli i puno se moli, a kada mu je svećenik izjavio, da se rado i često za njega moli, on mu je odvratio: »Za srećnu i skorbu smrt!«

U zagrebačkom sanatoriju sproveo je zadnjih desetak dana, gdje je podnio neke nužne operacije. Na svojem noćnom stoliću imao je ondje krasnu sliku, dar odlične gospodje, od Gvida Reni-a, koja prikazuje Isusovu, tijnem okrunjenu glavu. Pun žive vjere okretao se treba sve uvjete, da se u tom pravcu razvije i podigne. Ja čvrsto vjerujem u općinsko zastupstvo, koje danas upravlja općinom, da imade mnogo smisla i ljubavi da potraži u tom pravcu.

A gosp. načelnik, koji je živio i studirao vani u velikom svijetu — koji je gledao zorno, kako se upravo mala mjesta dižu vlastitom snagom i pobudom — znati će to isto i takovu metodu upotrijebiti i u našem Samoboru.

A čini mi se da on to lagano i sistematski provodi, — a uvjeren neka bude, da će ga svi svijesni Samoborci, ako i mjestu tamo rođeni u tome poslu svojski poduprijeti. — — — — —
Nego čuj me — dragi prijatelju i načelnice — i ne zamjeri što ti to putem štampe poručujem. — Ti si sigurno vidio u Tirole, da da tamo seljaci u selima svake subote čiste, metu pred svojim kućama, tako da u nedjelju budu ne samo oni svečano obučeni, već i kuće potpuno svečane.

Pa zato su tirolske sela osobito u nedjelju tako svečana i lijepa. — Ja sam taj lijepi običaj vidio u Češkoj — u jednom selu, gdje su oko 6 sati uvečer izašli svi pred kuće čistiti — radili đepače i prali.

Ponajviše se bile drvene kuće slijenom bojom ovašane. — Nekada je bio taj stari običaj i u Samoboru. Sjećam li se kako je onada Samobor u nedjelju bio lijep? Danas je čini mi se to napušteno. — Modernizirao se — sve se pogodilo, pa nitko neće da tamo. — Uvedi to i ti . . . jer kad se tamo na zapadu i sjeveru drže tihi stari običaji, pa zašto ne bi i mi, — a šta više, kad nam što takova služi samo na ponos.

on prema ovoj slici, podizao ruke na molitvu i uzdisao k Isusu, neka mu se smiluje — Svećenik je opazio, da je došao čas, da ga pripravi za put u vječnost, pa mu reče 31. kolovoza, da će ujutro doći k njemu, da s njime uredi najintimnije stvari njegove duše, a on mu odgovori: »Molim!« Sutradan, u nedjelju na 1. IX upita ga svećenik, da li želi kao praktičan katolik umrijeti, jer ljudski govoreći nema nade ozdravljenju. Bolesnik izjavi, da želi umrijeti kao praktičan katolik. Netom se istom svećeniku ispovijedio, primio je svetu popučinu, a zatim svetu pomast i papinski blagoslov. Kada mu je svećenik spomenuo, da se kao uvjet za postignuće velike milosti papinskoga blagoslova traži, da se uistinu zavove Presveto ime Isusovo, okrenuo se k svojoj slici i nadahnuo: »Isuse Razapeti, smiluj se meni i prikriji mi muke!« — U ponedjeljak nastala agonija, a u utorak oko 11 sati prije podne predo je dušu Bogu, kako je često sam govorio: »Bogu nezamjernog Veličanstva!«

U času umiranja molio je svećenik: »Preporučujemo Ti, Gospodine, dušu sluge Tvojega Hinka i molimo Te, Gosodine Isuse Spasitelju svijeta, obraduj dušu njegovu pred licem svojim i ne spominji se starih grijeha njegovih, jer ako je i sagriješio, ipak Oca, Sina i Duha svetoga nije zatajio, nego je vjerovao i Bogu, koji je sve načinio. On se je klanjao.« — Uvjeran sam, da je Isus dušu njegovu uistinu obradovao u slavi svojoj, kada mu je dao u zadnju godinu života tako veliku milost, i on s tom milošću tako lijepo sadjelovao, te ostavio inteligentnim muževima krasan primjer obraćenja k Bogu i to svim srcem i umom svojim.

Dr. M. Beluhan.

Zapisnik trg. sjednice.

(30. septembra 1929)

(Izvadak iz zapisnika trg. poglavarstva.)

Sjednici predsjednik načelnik g. Cesar zapisnik vodi bilježnik Pavličić.

Od zastupstva su prisutni: Buzina, Hričić, Švarić, Rumenić, dr. Ortinsky, Kleščić, Kirin, Cizl, Jurković, Šimec.

Odsutni: Stiplošek, Tkalčić Franjo ml. Kocijanić, Bišćan Janko, Zibrat, Medved Fr., Jurčić Albert.

Čita se odluka sreskog načelstva u Samoboru kojom se priopćuje riješenje g. Velikog župana zagrebačkog. Ovim riješenjem ukinut je zaključak ovoj opć. odbora od 25. ožujka o. g. o opozivu zaključka od 31. kolovoza 1928. u predmetu isplate tražbine i jamčevine Ing. Čavlini za elektr. postrojenje. — Zastupstvo jednoglasno zaključuje da se protiv ovog riješenja podnese tužba na upravni sud, jer je uvjeren da je napadan zaključak od 31. kol. štetan po opć. interese, što se imade u tužbi obrazložiti. — Poziva se trg. poglavarstvo da takovu sastavi i upravnom sudu predloži.

Stavlja se na pretres i prihvati drvosječaj i ogojni prijedlog za god. 1929./1930. sastavljen po sum. referenti načelstva u Samoboru.

Prema ovom predlogu imalo bi se u šumi Palačnik kao redoviti etal posjeći oko 300 m² bukvine, a za prodaju 199 m² bukvine grabovine, hrastovine, kestenaovine i id. u šumi predjela Palačnik i Tepec.

Prema uzgojnom predlogu imalo bi se razrediti u tom predjelu 5000 kom. smrekovih bora i 5000 kom. crnog bora. A u bračni sjeme akacija, crnog i bijelog bora. — Prihvata se.

Patrica Anton iz ltre sada u Beogradu stali za prihvati u zavičajnu vezu. — Prima se.

Priopćuje se riješenja velikog župana kojim je naknadno za nabavu rasplodnog bitka odobrena isplata iz veterinarske zablade u iznosu od 3600 Din. — Prima se do znanja.

Domće vijesti.

Jedan jubilar

Ovako je dana navršilo 35 godina književnog rada vrlo omladinski pjesnik, naš sretni štokovski nadzornik g. Bogomil Toni.

U svojoj omladinskoj misli svatko jedno od prvih misli naših naš jubilarac. Ispuni se on, koji se sa toliko osjećaja i toplinom misli u svojim ovdje našim i našim

malenih. Tako pjeva samo onaj, koji dobro poznaje dječju dušu i ima ljubavi za njih.

Kao maturanat počeo je saradivati u našem najstarijem omladinskom časopisu »Smilju«, te još i danas saradjuje u njemu, kao i u drugim dječjim listovima. Nema gotovo broja »Smilja«, kao i ostalih dječjih časopisa, u kojima ne bi bile rasijane jubilarčeve nježne pjesme.

Izašle su i cijele zbirke njegovih pjesama kao: »Jagode«, »Pod krošnjama«, »Modri zvončići«, »Proljetna jutro«, »Živko Vrapčić«, »Pjesme mladjana« i druge. U lijepoj zbirci »Vatrogasni pjesama« opjevao je vatrogastvo.

Kraj svega napornoga školskog rada, našao je uvijek vremena, da radi i na socijalnom i humanitarnom polju. U vatrogasnom društvu djeluje već 32 godine, pa je njegova zasluga, da je to društvo na zamjernoj visini. Za svoj rad na polju vatrogastva imade jubilarac više odlikovanja i priznanja.

Od svoje mladosti saradjuje u mjesnim časopisima kao prvi njihov saradnik, u »Samoborskom Listu« od njegovog osnutka a bio je dulje vremena i glavni urednik »Samoborskoga lista.«

Ovom zgodom vrijednom jubilarcu naše srdačne čestitke i duboko poštovanje.

† Barica Levičar r. Rezar.

Našega vele vrijednog sugrađjanina g. Ivana Levičara zadesila je teška nesreća: dne 10. o. mj. preminula mu je premila njegova bračna drugarica nakon duge i teške bolesti i velikih patnja. Pokojnica je bila vrijedna žena brižna supruga i marna i skrbna kućanica, oduševljena Samoborka. Tko god ju je poznavao, svako ju je volio i iskreno poštivao. Bila je dobra i samilosna srca i plemenite duše pa je suosjećala i tuđe boli i nevolje a to je pokazivala i djelotvorno gdje god i kad god je trebalo. Bila je prava dobrotvorica nemoćnih starica. Držeći se načela: neka ne zna lijeva, što čini desnica, svagdje je rado davala i s pripravnosću pomagala, da ublaži gorčinu bijede i siromaštva. Zato je sirotinja rado potražila njezin dom znajući da neće biti odbijena. I može se reći, da u Samoboru nije bilo nijednog dobrotvornog pohvata, u kojem nije učestvovala dobra pokojnica i uvijek pridonijela svoj dar. Misli je i na siromašnu škol dječicu i svake ju je godine darivala. I sva naša lokalna društva dobivala su od nje prilikom svojih zabava lijepih darova, a sjela ih se je i na svom samrtnom času lijepim legatima. Kao dobra kršćanka rado je darivala i domaće crkve i kapele.

Blaga pokojnica bila je kćerka dobro poznatog građjanina pokojnog Janka Rezara, čiji je dom bio tipično žarište pravoga hrvatskog napose samoborskoga gostoprimitstva Tu vrlinu roditelja svoga baštinila je u punoj mjeri i kćerka mu Barica, a pomogao ju je u tom i gostoljubivi njezin suprug U njihovu domu cvalo je gostoljublje kako danas malo gdje. Tko god je k njima dolazio, primali bi ga redosno i dvoriti hrvatskom srdačnošću. A takih gostova pamti njihov bračni život na tisuće; svi su zadovoljni ostavljali njihov dom i opet se s ugodnošću u nj vraćali. Zato je krug njihovih znanaca i prijatelja vrlo velik i svi će bez sumnje iskreno požaliti gubitak ove vrijedne i drage duše, koja ih je tako milo i spremno dočekivala. Mnoga će oči za njom proplokati i mnogi se uzdah uzvinuti k prijestolju Božjemu, jer je ona dobrotom svojom to zaista zaslužila. Teško rastuženom njenom suprugu naše iskreno saučestje, a blagaj pokojnici udijelio Svevišnji vječnu slavu u rajskom naslije.

Za Lengova zablada za siromašnu školu djece

darovala suprugu Marta i Tona Rumenić 100 Din. umjesto vijenca na odar pok. Barici Levičar.

Za Kraljevićev spomenik

darovao je g. Milivoj Stengl u Karlovcu, u spomen svom nekadašnjem učitelju 100 Din.

Izložba slikarstva Krušina.

Osp. Mihovil Krušina, uistinu već u jednu ruku samoborac, jer stanuje u našoj najbližjoj okolini, priredio je novu izložbu svojih slika u salona Ulrich (lica 40). Ova će izložba biti otvorena još do 20. o. mj. I mi sa svojom omladinskom publikom našega građjanstva.

Mi ćemo samo napomenuti da je općenito koje je pohodilo izložbu, puno hvale za radove g. Krušina i da se kritika o njoj najpohvalnije izjavila. Općenito se priznaje da je Krušin i ovom izložbom dokazao svoje osobite umjetničke sposobnosti i da je snažan majstor u koloritu i efektan u perspektivi. Njegov rad najbliži je srcima mase koja traži dekorativnost slikarskih radova.

Uspjeh, što ga je ovaj put postigao g. Krušin samo se nadovezuje na dojučakšnje uspjehe i elekte, koje su njegove izložbe svagda polučile. Svaka slika M. Krušina nosi obilježje jedne jake umjetničke individualnosti.

Vatrogasna vježba.

U slučaju povoljnog vremena održati će se u nedjelju 20. o. mj. u 3 sata poslije podne vatrogasna vježba sa novom motornom strcaljkom u Gornjem Kraju.

Prve samoborske novine.

21. prošloga mjeseca navršilo se punih 50 godina, što su kod nas izašle prve naše samoborske novine, koje je bio izdavao poznati književnik i pedagog Josip Milaković, za onda još djak učiteljske škole. Taj zabavno-poučni list zvao se »Ljubica«, a donosio je pored domaćih vijesti, još pjesmice, pripovijesti, zagovetke i dr. Izlazio je u terije svakoga četvrtka, a cijena mu je bila 10 novč. po komadu. Prve godine (1879) hektografirao je list besplatno pok. Karlo Švarić, dok je iduće godine list litografiran u Zagrebu. Upravu imao je Fran Sudarević. Urednici imali su neprilika sa listom, jer su u nekoliko navrata bili prevareni od strane prodavača, koji su rasprodali brojeve, a te novce prokartali i zapili. Od ovoga lista, koji je nosio ime prema Vrazovoj Ljubici izašao je i jedan svećani broj, koji je donio iz pera Milakovićevo opis velikih svečanosti, koje je Matice Hrvatske sa rodoljubima iz Štajerske bila g. 1880 priredila u slavu Vrazovu u njegovu rodnu mjestu Cerovcu. Nažalost, koliko je poznato nije se sačuvao kod nas ni jedan broj »Ljubice«.

Podjeljenje obrtnice

Obrtnicu za proizvodnju i prodaju električne struje, te uvadjanje električnih vodova u privatne i javne zgrade podijelilo je sresko načelstvo Električnoj centrali u Samoboru. Kao poslovođa centrale za ove poslove jest g. Josip Malinšćak.

Vjenčanja.

Dne 2. o. mj. vjenčao se u župnoj crkvi g. Jurčić Albert, trgovac kožom sa gđjom Tauber Herminom. — Pjevači »Jeka« otpjevaše na koru »Prejasma Kraljica« u počast »Jekašici« gđjici Tauber.

Dne 5. o. mj. vjenčao se u župnoj crkvi g. Posmuk Dinko, poštanski namještenik sa gđjom, Unetić Olgom, kćerkom vrijednog našeg obrtnika i posjednika Antuna Unetića. — Bilo sretno!

Samoborski auto promet D. Medven.

Zimski vozni red na pruzi Samobor-Podsused Zagreb i obratno za autobuse D. Medven nedjeljom i radnim danom jest sljedeći:

iz Samobora polazi autobus u 7 sati u jutro, 13 po podne i 17³⁰ na večer.

iz Zagreba u 11³⁰ prije podne, 15 poslije podne i 18⁴⁵ na večer.

Nesrećan pad.

U subotu pod večer zaposlena je bila djevojka Marica Bišćan kod g. Fleissa ispravljanjem tepiha. Pri tom je nesretnim slučajem zadobila premah, te je pala iz verande u l. katu na dvorište koje je betonirano, te je tako nesretno pala da je na mjestu ostala mrtva.

† Mije Kečjančić

klobučarski obrtnik i posjednik umro je 8. o. mj. u visokoj starosti. — Pogrebu prisustvovalo je brojno naše građjanstvo. — Laka mu zemlja!

Iznajmijaje se stan u l. katu na glavnom trgu

od 3 sobe, kuhinje i nuzprostorije. — Upravi našeg lista.

Prodaje se kuća

od 2 sobe, kuhinje i izbe, štagalj, pivnica, koci i četvrt rali vrta. — Nalazeća se u Ga-jevoj ulici br. 15. — Upitati kod vlasnika Jura Kruhan.

Prodajem

toaletni stolić,

citru, ukrasne predmete za gredec.
Debeljak, Šmidhenova 37.

Iznajmljuje se stan

od 2 sobe i kuhinje u I. katu, te baš-ćom. — Upitati u upravi našeg lista.

Vinski lagvi

od 24 i 30 hl. prodaju se jeftino. — Isti se mogu upotrijebiti i za šljive. Upitati kod g. dr. Oreškovića odvjetnika.

Cipele i čizme

iz prvorazrednih koža, kao i suk-nenu toplu obuću izradjujem po narudžbi i mjeri. Dječje cipele vlastiti proizvod, imadem gotove u svim veličinama.

Popravke obavijam brzo i točno.

M. Šestak, postolar
Samobor, Toplička ulica 3.

GOSTIONA

FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

Lijepa i ugodna bašća.

Šnevno svježi zajuttrak.

Najbolja Samoborska i Piješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čašu.

Nedjeljom na raznju janjci i odojci.

Preporuča se

Franjo Tkalcic
postionkar

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima i ro-djaccima, koji su nezaboravnog našeg supruga, oca i tasta

Miju Kocijanica

do hladna groba sproveli, cvijećem mu odar okitili, ili nama izrazili svoje saža-ljenje budi ovime hvala.

Naposa hvala g. dru. Angeru, koji je vada nastojao pokojniku za njegove bolosti ublaživati boli.

Tegužuća obitelji.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i za-vojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor
(preko puta kolodvora)

Restauracija „BAVICA“ Samobor

vlasnik KAZIMIR KOPSA

preporuča

poznatu domaću kuhinju

uz vrlo umjerenu cijenu.

Primaju se abonenti. Abonoma daje se i izvan kuće.

Teče se prvorazredna samoborska vina te ob-ljubljeno ožujsko pivo.

Dvostruko sladno crno pivo „JELAČIĆ“

za rekonvalescente.

ZNAMENITO CRNO „TONISLAV“ PIVO U 1/2 LIT. BOCAMA.

Javna zahvala.

Prigodom smrti moje mile i nezaboravne supruge

Barice Levičar rođj. Rezar

primio sam sa sviju strana toliko izražaja saučelca i vijenaca, da mi je nemo-guće, da se svakome posebno zahvalim, zato to činim ovim putem.

Srdačna hvala svima na izražaju saučelca, i koji su me u mojoj dubokoj boli tješili, i time moju tugu nad gubitkom prenile mi pokojnice ublažili, kao i svima prijateljima i znancima, koji su miloj pokojnici odar cvijećem ili vijen-cima okitili, te koji su milu mi pokojnicu do hladnoga joj groba izpratili.

Posebnu hvalu izrazujem Pjevačkom društvu „JEKI“, koja je kooperativno prisustvovala u sprovodu, te pjesmom tuzaljkom pokojnici odala posljednju počast.

HRVATSKOM SOKOLU koji je pokojnicu sproveo do groba sa fania-rom, te glazbom uveličao tužnu povorku.

VATROGASNOM DRUŠTVU, koje je u potpunom broju članova, svojim prisućem u žalobnoj povorci iskazalo izraz poštovanja napram pokojnici.

OBRTNO-RADNIČKOM, kao i VOJNO-VETERANSKOM DRUŠTVU, koji su sa svim članovi bili prisutni u žalobnoj povorci.

HRV. ČITAONICI, SAVEZ KRŠĆ. SOCIJALA, PUČKOJ ČITAONICI.

Bratovština Sv. FILIPA i JAKOBA u Graditca, Sv. JOSIPA u Samo-boru, Sv. LEONARDA u Cerju, Sv. JURJA u Pečurka, Sv. ROKA u Sv. Martinu, te Bratovština Molvice.

Naročita pak hvalu izrazujem gg. liječnicima dru. Wichterhausova, dru. Angeru i dru. Reizeru, koji su teškoj bolanici, sa svojim stručnim znanjem upravo umjetnički produživali život, a osobito specijalnu zahvalnost dužan sam izraziti g. dru. Vladimiru Reizeru, koji je pokojnici do posljednjeg časa riješnim liječničkom strpljivošću kod napadaja bolova pružao svoja liječnička utjeha i pomoć.

Stovanoj i zlatnoj obitelji Milana Langa, ravn. učitelja u n., dužan sam javno i obvezatno u ime svoje i u ime pokojnice izraziti srdačnu hvalu za uloženi trud, jer u svakom času u danu ili u noći bili su naši utještitelji, nemo-reći za san niti vrijeme, koje su radi nas izgubili.

Preč. gospodinu dru. Milanu Beluhana župniku sv. Marije u Zagrebu koji je svojom poznatom duhovnom poštenošću i usredotočenju pokojnicu tje-šio, izpovijedio i dao Sakramental svete pričešti.

Gosp. Stjepanu Šircu, umir. ravn. učitelja u Samoboru, koji je svojom govorničkom spremom ocrtao život pokojnice i time pokojnici posljednju prijateljsku počtu.

Svima, koji su mi na gore navedeni način ublažili moju tugu, obitelji i nama srdačna hvala, a od Boga plaša.

U Samoboru, 15. listopada 1929.

IVAN LEVIČAR,
vlastorok.